

BOTH BALÁZS

Villon a piactéren

*Francia föld nem látott nála szebbet,
napfényben úsznak a tornyok, tetők,
mint galamb, száll a vers, hőszi szárnya nőtt,
s nevét hirdetve odafenn repked.*

*Dóm karcsú tornyán a faragott szentek,
mely felgyújt csontot, izmot és velőt,
s romlatlan, mivel már az égbe nőtt:
nem ismerik e földi szerelmet.*

*Mézet csorgat tejszín bőrén a nap,
s érlel két almát az inge alatt.
Hány tavaszt látott? Szépsége időtlen.*

*Mig írom e hosszú percről a verset,
lábam a kőben gyökeret eresztett,
bár ötszáz éve eltűnt előlem.*

***Giotto di Bondone: A betlehemi
gyermekgyilkosság (1304–1306)***

*A palotában ötszáz fáklya égett,
de kívül vörös szemmel járt az éhség.
Kígyómozgású nők bronzszínű térdét
nézte Heródes, a hold és a vének.*

*Nyugtalan vert szíve, bár a szépet
mohón vágyta már, mint tigris, mely széttép,
hisz vérében tűz gerjed, nem féltékenység,
ki fogát, körmét tudja fegyverének.*

*Három bölcs lépett arra a földre,
hol fénylő csillag az utat jelölte.
Anyja virrasztott, és aludt a gyermek.*

*Körben csírázott a sápadt gyűlölet:
aztán megfűjták a szarukürtöket,
s kétszáz ló futott akkor Betlehemnek.*